

Drodzy Rodzice!

W związku z tym, że przechodzimy na tryb pracy zdalnej informuję, że na stronie internetowej naszej szkoły umieszczane będą propozycje pracy dla przedszkolaków. Zachęcam do pobierania materiałów i wspólnej pracy z dziećmi.

A oto pomysły na wspólne spędzenie czasu

Dzień 4. 10 oznak wiosny 26.03

1. Poznanie zwyczajów związanych z pożegnaniem zimy i powitaniem wiosny.

- Według kalendarza astronomicznego wiosna rozpoczyna się 21 marca. Zgodnie z tradycją w tym dniu dorośli i dzieci topią słomiane kukły, czyli marzanny, które są uosobieniem mijającej zimy. Obyczaj nakazuje przejść z taką kukłą w pochodzie. Na koniec kukłę się podpala i wrzuca do rzeki.
- Pięknym, i do dzisiaj jeszcze w niektórych rejonach kulturowym, jest zwyczaj chodzenia z gaikiem. Dzieci lub dziewczęta stroją zieloną gałązkę we wstążki, kwiaty i inne ozdoby. Z tak przystrojonym drzewkiem chodzą, śpiewając piosenki o wiosnie.
- W niektórych krajach z początkiem wiosny związane jest święto światła, w czasie którego zakochani ustawiają światła w oknach swoich domów lub puszczają je na wodę.

2. Zabawa Dokończ wypowiedź. Dziecko kończy rozpoczęte zdania:

- Lubię wiosnę, bo...
- Nie lubię wiosny, bo...

3. Rysowanie słońca żółtym mazakiem. Dziecko uczy się krótkiej rymowanki: Gdy słońce świeci, cieszą się rośliny, zwierzęta i dzieci. Rysuje kilkakrotnie koło (słońce), mówiąc rymowankę, a potem rysują promienie słońca (nadal mówiąc rymowankę).

Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 10.

1. Rozmowa na temat zbliżającej się wiosny. Nazywanie obrazków: gałązek z baziami wierzbowymi, z baziami leszczynowymi, skowronka, szpaka, bociana, przebiśniegów, krokusów. –
– O czym świadczy to, co one przedstawiają?

– Co jeszcze mówi nam, że zbliża się wiosna?

2. Pokaz zapisu cyfrowego liczby 10.

- Określenie, z jakich dwóch cyfr się składa, jak się nazywa pierwsza cyfra, a jak druga.

3. Uzupełnienie działania: $9 + 1 = 10$

4. Karty pracy, cz. 3, s. 68, 69.

- Nazywanie kwiatów. Numerowanie obrazków kwiatów – naklejanie odpowiednich liczb.

Liczenie kwiatów i motyli. Naklejanie odpowiednich liczb i kwiatów.

- Kolorowanie tyłu rysunków, ile wskazują liczby. Liczenie obrazków bazi, kwiatów. Porównywanie ich liczby – naklejanie odpowiednich liczb i znaków. Pisanie liczby 10 po śladach.

Ćwiczenia w książce, s. 67.

Określanie, co znajduje się na obrazkach umieszczonych w poszczególnych rogach kartoników. Wyklaskiwanie układu rytmicznego, powtarzając tekst: wiosna to pora radosna.

Karta pracy Czytam, piszę, liczę, s. 73.

Czytanie nazw kwiatów. Kolorowanie ich rysunków. Pisanie liczb 10.

Dzień 5. Powitanie wiosny -27.03

1. Karta pracy, cz. 3, s. 70.

Rozwiązywanie krzyżówki – naklejanie w odpowiednich miejscach liter tworzących nazwy obrazków. Odczytanie hasła. Kolorowanie rysunku motyla.

Słuchanie opowiadania B. Kosmowskiej Dziwna nieznajoma

1. Wymienianie nazw pór roku.

– Jaka pora roku jest po jesieni?

– Jaka jest po wiosnie?

– Jaka pora roku teraz się kończy, a jaka będzie się zaczynać?

2. Słuchanie opowiadania.

– Mamy gościa! – krzyknął tata od drzwi. – Jak to? – mama wpadła w przerażenie. – Nie spodziewałam się gości na obiedzie! – I słusznie! Ktoś czeka na nas w parku – uspokoił ją tata. – Zjedźmy więc obiad i w drogę! Połykaliśmy gorącą zupę, parząc sobie języki. – Czy to... kobieta? – spytała mama z lekkim lękiem. – Mhm – przytaknął tata. – Pewnie ciocia Mariola! – skrzywił się Mikołaj. Ciocia jest dentystką i zawsze przypomina o kontrolnych wizytach. – Nie! – tata był bardzo tajemniczy. Po chwili staliśmy w kolorowych kaloszach przed blokiem. Na dworze mżyło. – Tam ją widziałem! – tata wskazał ręką dziką część parku. Zwykle nikt w niej nie przebywał. – Ruszajmy. Nie wypada, aby piękna dama zbyt długo na nas czekała. – Zośka, co piękna dama robi sama wlesie? – sapnął Mikołaj, gdy przedzieraliśmy się przez zarośla. – Nie wiem – odsapnęłam. – Nie jestem piękną damą! – Przed chwilą tu była – tata ściszył głos, pochylony nad leśną ściółką. – Spójrzcie! Przed nami rozpościerał się dywan z białych kwiatków.

– Przebiśniegi! – mama aż westchnęła z zachwytu. – Jaki piękny dywan! Tata stał już po drugiej stronie polany. – I tu już była – pokazał nam skraj pagórka przysypany starymi liśćmi. Wystawały spod nich łebki innych kwiatów. Błyszczały w słońcu jak cekiny. – Krokusy! – mama klasnęła w dłonie. – A tam, dalej, zawilce i sasanki! Nagle, tuż przed nami, przeleciała para wesołych ptaków. Każdy miał w małym dziobie gałązkę lub trawkę. – To szpaki – tata skierował na lecącą parę lornetkę. – Przybyły tu razem z naszą nieznajomą. – Chyba wiem, kim jest! – Mikołaj klasnął w rękę. – A ty, Zosiu? – mama spojrzała na mnie z uśmiechem. – Domyślasz się, kim jest ta dziwna nieznajoma? – Czy to... wiosna? – zapytałam z nadzieją. – Tak! – zakrzyknęli wszyscy zgodnie. Kiedy stało się jasne, kogo szukamy, nagle dostrzegłam ją wszędzie. Na każdym krzaczku. Pokrywała rosą dojrzewające pączki. A na leszczynie zakwitła czerwonymi kuleczkami. Zewsząd otaczał nas śpiew ptaków i pracowite brzęczenie. – Co tak brzęczy? – Mikołaj nadstawił uszu. – To pszczoły, dzielne pracownice! Spójrzcie, jak zaglądadają do kwietnych kielichów. Przenoszą pyłki kwiatowe. Pomagają wiosnie rozkwitnąć – wyjaśniła mama. „Mama mogłaby pisać wiersze” – pomyślałam. Nagle tata położył palec na ustach, a potem wyciągnął rękę ku górze. – Spójrzcie... – szepnął. Nad nami przelatywały dwa piękne bociany. – Mąż i żona! – krzyknął Mikołaj. – Żona i mąż! – krzyknęłam ja. – Wiosna! – krzyknęli równocześnie nasi rodzice.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

– Kim była dziwna nieznajoma?

– Jakie oznaki wiosny były wymienione w opowiadaniu?

4. Karta pracy, cz. 3, s. 71. Łączenie obrazków motyli z ich cieniami. Odszukiwanie par takich samych motyli. Kolorowanie ich tak samo.

Zabawy przy piosence Wiosenne buziaki.

1. Słuchanie piosenki

2. Rozmowa na temat piosenki.

– Ile zwrotek ma piosenka?

Czy ma refren?

– Kto śle buziaki wiosnie?

– O jakich oznakach wiosny jest mowa w piosence?

3. Zabawa przy piosence.

I Już rozgościła się wiosna, rozkładają ręce,
słońce i kwiaty przyniosła, pokazują do góry, na słońce,
Huśta się lekko na tęczy, kołyszą się,
motyle i ptaki poruszają rękami – skrzydłami,
ślą wiosnie buziaki. posyłają całuski,

Ref.: Hop, hop, podskakują,
raz, dwa, trzy, klaszczą,
tańczymy z wiosenką obracają się wokół własnej osi,
ja i ty.
Nawet gdy z burzy naśladują dłońmi padający deszcz,
wiosenny deszcz, t
o tylko radośniej wykonują obroty,
tak tańczyć przy wiośnie.

Hop, hop, podskakują,
raz, dwa, trzy, klaszczą,
bzyczą już pszczoły naśladują bzyczenie pszczół,
i kwitną bzy, naśladują wachanie kwiatów,
a całe miasto posyłają wiośnie całusy,
całusy śle,
bez wiosny było tu źle.
II Słońce rozdaje promyki, naśladują dawanie promyków,
gonią się w lesie gonią się w kółkach, strumyki.
Mrówki zaczęły poruszają się na czworakach,
porządki, a grube ślimaki posyłają całuski,
ślą wiośnie buziaki. Ref. jw.
III Kwiaty swe płatki obracają się wokół własnej osi,
umyły i świeże stroje kołyszają się,
włożyły.
Budzą się przeciągają się,
wszystkie zwierzaki.
Kociaki i psiaki posyłają całuski,
ślą wiośnie buziaki. Ref. jw.

Tydzień II: Wiosna na wsi

Dzień1. F jak farby 30.03

Przebieg dnia

1. Oglądanie zdjęć, obrazków zwierząt z wiejskiego podwórka. Dziecko nazywa zwierzęta przedstawione na zdjęciach, obrazkach, dzieli ich nazwy na sylaby, a wybranych – na głoski.

Wprowadzenie litery f – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

Słoiiki z roztworami farb: żółtej, czerwonej i niebieskiej, oraz puste słoiiki. Przypomnienie, jakie kolory powstaną przez zmieszanie farb:

- żółtej i niebieskiej (zielony)
- niebieskiej i czerwonej (fioletowy)
- czerwonej i żółtej (pomarańczowy).

Po każdej uzyskanej odpowiedzi miesza farby w tych kolorach.

2. Analiza i synteza słuchowa słowa farby.

- Dzielenie słowa farby na sylaby, na głoski.
– Co słyszycie na początku słowa farby?
- Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską f (fajka, flaga, foka...), mających ją w środku (agrafka, delfin, perfumy...) oraz na końcu (elf, kilof, traf...).
- Z ilu głosek składa się słowo farby?

3. Budowanie schematu słowa farby.

4. Określanie rodzaju głoski.

- Wypowiadanie głoski f długo: fffyyyyy...

- Wypowiadanie głoski f krótko: f, f, f, f, f...
  - Co możecie powiedzieć o tej głosce? (Jest to spółgłoska).
5. Budowanie modelu słowa farby.
  6. Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską f (Franek, Filip, Felicja, Florentyna...). Dzielenie imienia na sylaby, na głoski;
  7. Pokaz litery f: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
  8. Karty pracy, cz. 3, s. 82, 83, 84, 85.
- Oglądanie obrazka. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę f. Czytanie tekstu.
  - Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami tyłu okienek, z ilu głosek składają się ich nazwy. Czytanie połączeń litery f z poznanymi literami. Czytanie wyrazów ukrytych w płataninkach.
  - Tworzenie wyrazów poprzez naklejanie odpowiednich liter w pustych okienkach. Rozwiązywanie krzyżówki. Odczytanie hasła.
  - Kreślenie liter pisanych f, F w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów. Pisanie liter f, F po śladach, a potem samodzielnie.
- Spacer – obserwowanie przyrody wiosną.

1. Karta pracy Czytam, piszę, liczę, s. 76. Czytanie zdań. Ocenianie, które zdania są prawdziwe; skreślanie zdań fałszywych. Pisanie liter f, F.

Dzień 2. Awantura na wiejskim podwórku 31.03

Przebieg dnia

I 1. Karta pracy, cz. 3, s. 86. Kolorowanie rysunku według wzoru. Określanie, czyje to dziecko.

2. Naśladowanie głosów zwierząt żyjących na wsi. Dziecko patrzy na zdjęcia, obrazki, nazywa zwierzęta i naśladują ich głosy.

Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego Awantura na wiejskim podwórku.

1. Ćwiczenia w książce, s. 70, 71. Czytanie, co mówią zwierzęta. Wskazywanie zwierząt na obrazku. Czytanie tekstu o zwierzętach z wiejskiego podwórka.

– Wymieńcie nazwy zwierząt przedstawionych na obrazku.

2. Słuchanie opowiadania.

Wczesnym rankiem konie wybiegły ze stajni i pogalopowały na łąkę. Zaraz po koniach krowy, nie spiesząc się (po porannym dojeniu), wyszły z obory i pomaszerowały na pastwisko. W chlewiku chrumkały świnki, zajadając ze smakiem paszę z koryta. Gdy konie i krowy pasły się na łące, gospodyni otworzyła drzwi kurnika i na podwórko wysypał się drób. Pierwszy – kogut; stąpał, dumnie unosząc głowę. Za nim szły kury i biegły kurczęta. Potem gąsior, a za nim szły gęsiego gęsi i gąsięta, a na samym końcu, kołyszając się w kaczym chodzie, wędrował kaczor z kaczkami i kaczetami. Kury jak zwykle zaczęły grzebać w piasku w poszukiwaniu czegoś do zjedzenia. Kaczki taplały się w błotnistej kałuży, czego nie robiły nigdy kury, bo kury nie lubią wody. Wiadomo – zmokła kura nie wygląda zbyt ciekawie. Białe kaczki w błocie zrobiły się szare i podążyły do sadzawki za domem, gdzie pływały już gęsi. Odważny gąsior machał skrzydłami i zasyczał na Burka, który chłeptał mulistą wodę z sadzawki. Burek zaszczekał na gąsiora, niegroźny, bo uwiązany na sznurku do budy. Sznurek Burka był długi, wystrzępiony, zasupłany i powiązany w wielu miejscach. Niegdyś był bardzo mocny, ale od słońca, deszczu, a przede wszystkim psich zębów i pazurów wyraźnie osłabł i czasami się urywał. Dzień był piękny, słoneczny, ale coś nieokreślonego wisiąło w powietrzu. Jakiś niepokój, poczucie zagrożenia. Pierwsze rozgdakały się kury, które miały coś do kaczek. – Jak można taplać się w błocie! Kaczki to straszne brudasy! Moje kurczaczki skaczą wdzięcznie, a kaczki mają krótkie nóżki (jak zwykle u kacuszki) i kaczy chód! Idą, kołyszając się na boki, i ciągle chlapią się w wodzie! Chodźcie, moje kurczątko, nawet nie próbujcie się bawić z tymi brudaskami! A na to kaczki: – Kwa, kwa, myślałby kto! Kury boją się

wody, bo nie ma bardziej żalostnego stworzenia od zmokłej kury! A gdyby przyszła wielka ulewa i zalała podwórko? Wszystkie kurczątko by się potopiły! A moje kacząta tylko by się śmiały, bo one od małego uczą się pływać! Tak, tak, kwa, kwak! – zakwakała kaczka i odwróciła się ogonem do kur, okazując im swoje lekceważenie! – Gę, gę, pływanie to najważniejsza rzecz pod słońcem! – zageęła gęś i żeby okazać swoją wyższość, zanurkowała w stawie, a za nią gąsienka. – Moje małe pływają pod wodą jak rybki, a jak zechcę, nauczę je latać! Chodzą za mną gęsiego, jak po sznurku. – Kwa, kwa, racja, racja, moje kacząta też chodzą i pływają za mną, jedno za drugim! Nie oddalają się od siebie, nie rozbiegają się! A te kurczaki chodzą gdzie chcą, grzebią w ziemi, wznecając tumany kurzu, wszystkie kury bez przerwy kurzą i chodzą okropnie zakurzone! Boją się czystej wody jak diabeł wody święconej! I pewnie od kurzu dostają kurzej ślepoty! – A – kwak!! – kichnęła kaczka. – To od kurzu! – Raczej od zimnej wody i błota! – przygdała jej kura. – Kwa, kwa, kąpiele błotne są bardzo zdrowe! – Ko, ko, chyba tylko dla brudasów! – Kwa, kwa. Błoto dobrze robi na pierze! 121 – Ko, ko, zwłaszcza gdy się pierza nie pierze! – A każda kura się kurzy! – Ko, ko, jeszcze zobaczycie, jak będą z was drzeć pierze! Ko, ko, skubane gęsi, skubane kaczkę, będą z was darli białe kłaczki, białe piórka, białe puchy gospodarzom na poduchy, dla chłopaka i dziewczyny ciepłe jaśki i pierzyny, na kurtki puchowe zimowe! – Gę, gę, kwa, kwa, z braku wołu kury skubią do rosołu! Kury trochę się stropiły. Co też gęsi i kaczki miały na myśli? Kłótnia kur, gęsi i kaczek mogłaby trwać w nieskończoność, gdyby nie pojawił się intruz. Nad podwórkiem zawirował cień. Ptaki rozbiegły się na wszystkie strony, gęsi zanurkowały w wodzie, kaczki chlapnęły w błoto, a kury mogłyby po strusiemu schować głowy w piasek, ale w ptasim mózdzku miały na tyle rozumu, że wybrały inną kryjówkę. Czym prędzej wparowały do budy Burka, z którym wcześniej miały na pieńku, bo wyjadały mu żarcie z miski. Burek szczechnął i chciał pogonić kury, gdy wtem dostrzegł krążącego jastrzębia. – Hau, hau! – szczechnął. – Wróg, wróg, precz, precz! Kury w budzie były bezpieczne, ale kaczki i gęsi nie mogły w nieskończoność pływać pod wodą. Ledwie któreś z kacząt lub gąsienek wynurzało głowę, a zaraz drapieżny jastrząb szybował w jego stronę z wyciągniętym dziobem i szponami. – Hau, hau! Precz, precz! – rozpędził się i skoczył. Sznurek naprężył się, puściło kilka nadwątłych włókien, ale sznurek wytrzymał i Burek wylądował na plecach. Skoczył drugi raz – kolejne włókna się zerwały, ale sznurek nie puszczał. Cofnął się pod budę, rozpędził się, nadwyrężony sznurek pękł a Burek wystrzelił jak z procy prosto w jastrzębia, który właśnie chwycił przerażone kaczątko w swoje szpony. – Wara, wara, wara, wara! – wrzasnął Burek na jastrzębia, który musiał obejść się smakiem. Odleciał, utraciwszy kilka piór. – A co tu się dzieje? Burek, do budy! – krzyknął gospodarz, który właśnie wrócił z pola do domu na obiad i zaparkował traktor na podwórku. Widząc rozgdakany, rozkwakany i rozgęgany drób, uznał Burka za sprawcę awantury i chciał mu dać burę. Nagle jego wzrok padł na walające się jastrzębie pióra wyrwane z ogona drapieżnego ptaka. – Brawo, Burek, dzielny, dobry pies! Uratowałeś drób! Przyniósł michę pełną psich smakołyków i odgonił kury, które bardzo lubiły zaglądać do psiej miski. – Jak ja nie lubię tych ptaszydeł! – burknął Burek. Wlazł do budy, wyciągnął się, położył głowę na przednich łapach i zasnął.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Co działo się rano na wiejskim podwórku?
- O co kłóciły się kaczki z kurami?
- Za kim były gęsi?
- Kto zaatakował drób?
- Co zrobił pies Burek?

4. Ćwiczenia ortofoniczne. Dziecko naśladuje głosy kur, kaczek, gęsi

5. Karta pracy Czytam, piszę, liczę, s. 77.

Nazywanie zwierząt przedstawionych na obrazku. Odszukanie wśród naklejek wyrazów – ich nazw – i naklejanie pod odpowiednimi obrazkami zwierząt.

Słuchanie wiersza L. Łącz *Wesołe podwórko*

Skąd wiedziała mała gąska,

że potrafi pływać?
A źrebaczek kogo spytał,
czy będzie miał grzywę?

To gęś mama do jeziora
drogę pokazała,
a klacz gniada źrebaczekowi
wszystko powiedziała.

Bez mamusi smutno, nudno,
przestraszył się kotek,
zgubił mamę, teraz szuka,
aż wskoczył na płotek.

I cielaczek się rozgląda,
bo nie widzi mamy,
krówka ryczy, biega wkoło,
od domu do bramy.

Bo najlepiej jest przy mamie
– bezpiecznie, wesoło,
świnka leży, a tuż obok
sześć prosiąt wokoło.

Pieje kogut, gdacze kura,
kurczak popiskuje.
Zgadnij teraz, kto swych małych
szczeniaczków pilnuje?
– Jak nazywają się młode: kury, kota, psa, świni, krowy, konia?

2. Karta pracy, cz. 3, s. 87. Nazywanie par zwierząt – rodziców. Odszukanie wśród naklejek zdjęć ich dzieci i naklejenie obok ich rodziców. Nazywanie dzieci zwierząt.

Dzień 3. Kaczuszka 01.04

Przebieg dnia

1. Układanie sylwet zwierząt z wiejskiego podwórka z użyciem klocków w kształcie figur geometrycznych.

Liczenie klocków w określonym kształcie użytych do ułożenia każdej sylwety.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 89. Czytanie tekstu – wypowiedzi zwierząt o sobie. Kolorowanie rysunków zwierząt.

Zabawy przy piosence Na wiejskim podwórku.

1. Ćwiczenia słuchowe – rozpoznawanie głosów zwierząt z wiejskiego podwórka (kaczki, kury, gęsi, indyka, konia, krowy, świni, koguta, barana, psa, kota).

2. Słuchanie piosenki Na wiejskim podwórku (sł. i muz. J. Kucharczyk).

I Na podwórku już o świcie
zamieszanie, rwetes, krzyki,
pokłóciły się koguty, kaczki,
gęsi i indyki.

Ref.: Kwa, kwa, kwa, kwa, gę, gę, gę, gę!
Gul, gul, gul, gul, kukuryku!

Kwa, kwa, gę, gę, kukuryku!
O co tyle krzyku?

II. Krowa muczy, świnki kwiczą,
piesek szczeka: hau, hau, hau, hau.
Owce beczą, kozy meczą,
w stajni koń rzy: ihahaa!

Ref.: Kwa, kwa...

III. Gospodyni rano wstała,
daje paszę, ziarno sypie,
więc przez chwilę na podwórku
będzie troszkę, troszkę ciszej.

Ref.: Kwa, kwa...

4. Rozmowa na temat piosenki.
– Jak jest zbudowana piosenka?
– Co dzieje się na podwórku już od świtu?
– Jakie zwierzęta robią ten hałas?
– Jakie głosy wydają zwierzęta?
– Kiedy na podwórku jest trochę ciszej? 124

5. Nauka I zwrotki i refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.
Wykonanie kaczuszki techniką origami (Wyprawka plastyczna nr 17).

2. Omawianie wyglądu kaczki.
– Czy kaczka jest ptakiem?
Wymień jej cechy ptasie.
– Czy kaczki z wiejskiego podwórka fruwią?
– Jak nazywamy ptaki, które nie fruwią?

3. Omówienie sposobu wykonania prac (Wyprawka plastyczna nr 17). Wycinanie elementów.
Zaginanie ich i składanie według wzoru.

1. Karta pracy, cz. 3, s. 88. Układanie zadań tekstowych na dodawanie i na odejmowanie.
Wpisywanie odpowiednich liczb i znaków.

2. Nauka II zwrotki piosenki Na wiejskim podwórku. Historyjka Do czego jest potrzebne mleko?
(Wyprawka plastyczna).

- Wspólne omówienie obrazków historyjki.
- Wycinanie obrazków i układanie ich według kolejności.
- Opowiadanie historyjki.

Dzień 4. Odszyfrowujemy nazwy zwierząt 02.04

Przebieg dnia

1. Zapoznanie z przysłowiami, które dotyczą zwierząt hodowanych na wsi.
  - Gdyby kózka nie skakała, toby nóżki nie złamała.
  - Zapomniał wół, jak cielęciem był.
  - Koń ma cztery nogi i tak się potyka.
  - Pasuje jak wół do karety.
  - Nie kupuj kota w worku.
  - Przyczepić się jak rzep do psiego ogona.

Próby wyjaśnienia znaczenia przysłów.

2. Karta pracy, cz. 3, s. 90.

- Rozmowa o tym, po co prowadzimy hodowlę zwierząt na wsi.
- Jakie znacie zwierzęta hodowane na wsi?
- Po co mamy owce i barany na wsi?
- Po co mamy gęsi, kaczki, kury?
- Łączenie liniami zdjęć zwierząt z obrazkami tego, co dzięki nim mamy. Rysowanie szlaczków po śladach.

Zabawa matematyczno-językowa Układamy wyrazy.

Karta pracy, cz. 3, s. 93. Rozszyfrowywanie wyrazów. Rysowanie ich rozwiązań. Ćwiczenia

1. Karta pracy, cz. 3, s. 91. Czytanie nazw zwierząt i zdrobnień tych nazw. Dopowiadanie pozostałych zdrobnień.

2. Rozmowa na temat prac na wsi.

- Na czym polega praca rolnika? Czy to tylko praca w polu?
- Czy zwierzęta trzeba regularnie karmić?
- Czy często się sprząta po zwierzętach?

Rodzic wyjaśnia dziecku, że o zwierzęta trzeba dbać codziennie i kilka razy dziennie je karmić.

3. Karta pracy, cz. 3, s. 92. Opowiadanie o tym, co ludzie robią wiosną (i nie tylko) na wsi. Przyporządkowanie ikonki odpowiednim czynnościom.

Kwiecień Tydzień I: Wielkanoc

Dzień1. J jak jajka

Przebieg dnia

1. Karta pracy Czytam, piszę, liczę, s. 75. Czytanie tekstu. Kończenie kolorowania obrazka.

2. Słuchanie ciekawostek na temat Wielkanocy.

- Wielkanoc nazywana jest Świętem Zmartwychwstania Pańskiego. Chrześcijanie obchodzą ją na pamiątkę zmartwychwstania Chrystusa. Wierzą, że ofiarował swoje życie, żeby odkupić winy ludzi.
- Zwierzęciem ofiarnym przez wiele, wiele lat był baranek, dlatego został on symbolem ofiary Chrystusa.
- Jajka z czasem zaczęto święcić, traktując je jako symbol rodzącego się życia.
- Zajęce traktowano jako symbol płodności, dostatku i wierzono, że to zajęce przynosi świąteczne jajka.
- Ważnym symbolem zbliżających się świąt jest Niedziela Palmowa, podczas której święcone są palmy. To nawiązanie do witania Chrystusa wjeżdżającego do Jerozolimy.
- Ważnym symbolem Wielkanocy są pisanki. Tradycja malowania jajek jest znana od starożytności. Do farbowania jaj używano: łupinek cebuli, wstążek owsa, szpinaku, kory drzew. W niektórych regionach Polski wydrapywano wzory na pomalowanych skorupkach lub oklejano jajka sitowiem, wycinankami z papieru, tkaniną...

Wprowadzenie litery j – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie zdjęć (obrazków) różnych jajek (przepiórczych, kurzych, gęsich, strusich). Porównywanie ich wyglądu.

2. Zapoznanie z budową jajka. Rodzic rozbija jajko – rozdziela je. Dziecko ogląda żółtko i białko, nazywają je.

3. Wymienianie potraw sporządzanych z jajek.

4. Podawanie nazw zwierząt, które wykluły się z jajek (ptaki, węże, krokodyle, dinozaury...).

5. Analiza i synteza słuchowa słowa jajko.

- Dzielenie słowa jajko na sylaby.
- Dzielenie słowa jajko na głoski.
- Co słyszycie na początku słowa jajko?

- Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską j (jeleń, jagody, jogurt...), mających ją w środku (kajak, fajka, bajka...) oraz na końcu (kraj, maj, klej...).

6. Budowanie schematu słowa jajko.

7. Określanie rodzaju głoski.

- Wypowiadanie głoski j długo: jjjjyyy...

- Wypowiadanie głoski j krótko: j, j, j, j, j...

– Co możecie powiedzieć o tej głosce? (Jest to spółgłoska).

8. Budowanie modelu słowa jajko.

9. Podawanie imion rozpoczynających się głoską j (Jola, Janek, Justyna, Jowita...).

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski;

10. Pokaz litery j: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

- Odczytanie wyrazów jajko, Janek. Utrwalanie litery j.

3. Podawanie rymów do podanych słów. Np. pisanki – firanki, falbanki, kołysanki, malowanki...
baranek – dzbanek, ganek, zajaczek – pączek, bączek, jajka – bajka, fajka...

4. Karty pracy, cz. 3, s. 72, 73, 74, 75.

- Określanie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie tego, co w nazwie zawiera głoskę j. Czytanie tekstu.

- Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery j z poznanymi literami. Łączenie liniami rymujących się wyrazów.

- Czytanie, jaki jest baranek, a jaka jest pisanka. Czytanie i kolorowanie odpowiednie jajek.

- Pisanie liter j, J w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów. Potem pisanie liter po śladach i samodzielnie.

1. Karta pracy, cz. 3, s. 76. Rysowanie po śladach ozdób pisanek. Samodzielne ozdabianie ostatniego rysunku pisanek. Kończenie rysowania szlaczek.

2. Ozdabianie papierowej sylwety jajka kolorowym papierem.

3. Słuchanie ciekawostek na temat pisanek.

- Pisanek stosowano do różnych zabiegów magicznych, np. dotykano nimi grzbietów bydła, aby było zdrowe i płodne; toczono je wzdłuż zagonów oziminy, żeby zapewnić urodzaj.

- Traktowano je także jako dar, który miał przynieść wszelką pomyślność osobie obdarowanej.

- Młode kobiety dostawały często pisanek marcepanowo-czekoladowe z pierścionkiem.

- Ludzie bogaci obdarowywali się drogimi pisanekami ze złota, przyozdobionymi kamieniami szlachetnymi (francuski jubiler Fabergé wykonywał takie na zamówienie cara Rosji).

- Służyły też do zabawy zwanej taczankami – turlało się po stole malowane jajka, zderzając je ze sobą. Wygrywała osoba, której pisanka się nie potłukła.

W ramach ćwiczeń ruchowych proszę posprzątaj swój pokój!(wynieś brudne naczynia / ubrania, pościel łóżko, pościeraj kurze, umyj podłogę, odłóż wszystko na swoje miejsce, itp.;) I tak codziennie!

Bardzo proszę rodziców o doskonalenie umiejętności: głośkowania, rozpoznawania liter i cyfr, czytania wyrazów i krótkich zdań. Wszystkie dzieci proszę o naukę wierszy i piosenek na zbliżający się Dzień Matki (scenariusz w trakcie opracowania, szczegóły wkrótce).

Proponuję również dla dzieci ciekawe programy w telewizji. Gdy ktoś ma dekoder cyfrowego Polsatu to na kanale 183 są piosenki dla dzieci, na kanale 95 ABC ciekawe filmiki, bajki edukacyjne(OD PONIEDZIAŁKU DO PIĄTKU), GODZ.9.00- 13.00

RELIGIA

Grupa 6 – latków (wychowawca: p. Beata Król)

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Poniżej prezentuje plan działania na najbliższy tydzień (od 30.03. do 03.04.2020).

Zdając sobie sprawę z tego, że są to małe dzieci i niestosownym byłoby **obciążać nadmiernie uczniów czasem "zajmowania" przez nich komputera ustalamy co następuje:**

1. Bardzo proszę, aby rodzice wraz z dziećmi codziennie praktykowali modlitwę z intencją o ustanie epidemii. Rodzaj modlitwy jest dowolny. Bardzo proszę, aby poinformować swoje dzieci, że cała ich klasa również modli się codziennie i przez to wzmacnia się nasza siła jako osób wierzących. Poza tym jestem też przekonany, że większość z Was, drodzy Rodzice, już tak robicie.
2. Proszę również, aby Wasze pociechy w tym najbliższym tygodniu uzupełniły 1 dowolnie wybrany temat w podręczniku. Zadania są bardzo proste i naprawdę nie wymagają tłumaczenia.

J. angielski grupa Oa

Hello Boo!

Witajcie, Boo serdecznie Was pozdrawia. W związku z tym, że nie może się z wami spotkać w szkole na wspólnych zajęciach pragnie was poprosić abyście z pomocą waszych rodziców powtarzali wierszyki i rymowanki, których was nauczył!

3. m.in. **One, Two, Three this is me!** / uproszczona wymowa: łan, tu, thri, dys is mi/
4. nazywajcie kolory przedmiotów znajdujących się w domu np. **This is ...** /dys is.../

COLOURS	red	orange
yellow	brown	green
blue	black	pink
purple	white	grey

- utrwalamy części twarzy w wyliczance:
Two little eyes to look around / tu lytył ajs
tu luk eraund/
Two little ears to hear each sound / tu lytył

irs tu hir icz saund/

One little nose to smell what's sweet /łan lytył nołs to smell łots slit/

One little mouth that likes to eat /łan lytył małf dat lajks tu it/

Dodatkowo zachęcam do skorzystania z ofert telewizji publicznej i oglądania w godzinach porannych bajek uczących j. angielskiego:

TVP ABC „Dora i przyjaciele” codziennie o godz 6.25

Super Polsat „Dora poznaje świat” od pon-pt. godz 7.00

Mam nadzieję, że dzieci będą się dobrze bawić. Podane propozycje można modyfikować zgodnie z pomysłami i możliwościami rodziców. Wszystkim życzę cierpliwości, spokoju, radości i zdrowia.

W razie problemów proszę kontaktować się z wychowawcą. Życzę miłej pracy!

**Pozdrawiam serdecznie wychowawczynię
Beata Król**